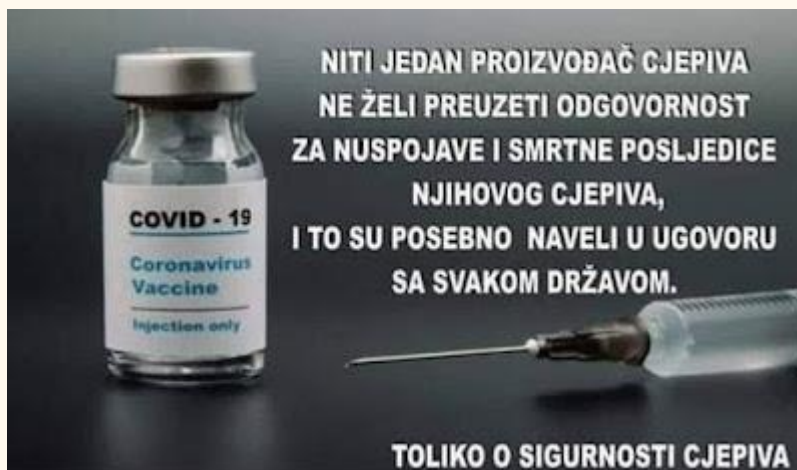

Противзаконита пријетња грађанима Црне Горе вакцинацијом и међународно право

Ниједан грађанин Црне Горе није дужан да прими вакцину за КОРОНУ из разлога :

1. Универзална декларација о биоетици

После Другог светског рата међународна заједница је препознала велику опасност у научним и медицинским експериментима на људским субјектима без њиховог пристанка. После откривања нацистичког медицинског зрвства свет је изгласао Нирнберг законик који каже да добровољна сагласност људских субјеката је апсолутно обавезна. Међународни акт о грађанским и политичким правима је додатно ојачао ову забрану против експеримената на људским субјектима без њиховог пристанка, где пише да нико неће учествовати у медицинском или научном експерименту без слободно датог пристанка. Ова забрана је универзално позната, тако да су неки судови и научници изјавили да право на информисани пристанак је уобичајена ствар међународног закона. То значи да се тај закон односи на цео свет, без обзира да ли у некој држави то пише у књигама. То је исто као и норме које забрањују ропство, геноцид, мучење и пиратство.

Али шта се дешава са слободним пристанком када су третмани у питању, укључејући и превентивне третмане као што су вакцине?

2005. године, Унеско – Организација за образовање, науку и културу Уједињених нација је говорила о овој теми и прихватила је **Универзалну декларацију о биоетици и људским правима на основу консензуса 93 државе укључујући и САД.**

Државе које су учествовале су се надале да ће ова декларација исто као и Универзална декларација о људским правима раније постати сет водећих принципа.

По питању пристанка, у декларацији пише: Било која интервенција може да се уради само после слободног и информисаног пристанка особе на основу адекватне информације.

Даље пише да интерес науке или друштва не може да буде изнад овога. Ова изјава је наставак медицинске заклетве која се приписује Хипократу „доктор мора да ради за добро својих пацијената, и не сме никада да их повреди.

Ово је скраћено за принцип „Прво не штетити“. Овај кредо оличава принцип предострожности у медицини где јасно ставља интерес индивидуалног пацијента изнад колектива или такозваног „стада“.

Овај принцип предострожности директно доводи до тога да политика вакцинације може да буде само препорука а никако принуда. Веза између доктора и пацијента се пре свега заснива на поверењу и било каква присила то поткопава.

Ако се та веза изгуби онда лекари раде за државу и надаље за друштво што значи да су изнад пацијента појединца.

Основна позиција са вакцинама може да буде искључиво препорука никако обавеза. Појединци за себе и своју малолетну децу имају право да прихвате или одбију превентивну медицинску интервенцију на основу адекватних информација и без присиле претњом губитка економских и образовних бенефиција.

Основна позиција вакцинације мора да буде информисан пристанак јер присилна обавеза уништава поверење и смањује основно право на живот, слободу, телесни интегритет, приватност информисаног пристанка и право родитеља да донесу одлуку.

У већини развијених земаља се користи овај принцип и вакцинација се само препоручује, и ту такође спадају спонзори ове конференције Немачка и Јапан.

Друге развијене земље имају импресивно здравство и не морају да користе принуду, то су Велика Британија, Аустралија, Аустрија, Данска, Исланд, Холандија, Нови Зеланд, Шведска, Норвешка, Финска, Данска, Јужна Кореја, Шпанија и многе друге.

И поред тога, Универзална декларација о биоетици и људским правима дозвољава ограничење фундаменталног права, али та ограничења морају бити наметнута законом и морају да постоје, цитирам, због заштите јавног здравља или због заштите права и слободе других.

Осим тога такви закони морају да буду у складу са међународним законом за људска права.

Међународни судови су направили тест помоћу којег процењују да ли су ограничења фундаменталних права легитимни и законити. Тест процењује да ли је законито, строго потребно и пропорционално ризику.

Држава која је донела закон којим ограничава мора и да докаже да је обавезна медицинска интервенција законита, преко потребна и пропорционална ризику.

Држава мора да докаже да мање рестриктивна алтернатива није изводљива, пре него што прихвати и имплементира високо ограничавајућу.

Поред овог, ако држава тражи обавезну вакцинацију, онда мора да има јаку обавезу да обезбеди делотворан правни лек за оштећене од вакцине.

Као и сви лекови на рецепт, вакцине носе ризик оштећења и смрти за неке људе. Гаранција делотворног правног лека је основни стуб у законодавству, у демократском друштву и правни лек мора да буде ефикасан, а не илузорни правни лек који не обезбеђује олакшање.

Политика вакцинације се драстично променила од почетка 20. века када су вакцине биле само медицинска интервенција код хитних случајева за целу популацију у време епидемије великих богиња.

А по данашњој политици за примарне мете имамо бебе и малу децу, у време када нема хитних случајева за превенцију, а вакцинишу за велики број болести које варирају по тежини.

Законодавство и судови су морали да се суочавају са много различитих проблема због ове политике, где имамо компензације за повреде од вакцина, верско изузеће, физиолошко изузеће, право на образовање, право на информисани пристанак, и право на родитељско одлучивање.

Имам неколико примера судских пресуда везано за вакцине из различитих земаља.

1992. године у Јапану, Виши суд у Токију је имао случај са 459 особа оштећених или преминулих због вакцине. Суд је закључио да је Министарство здравља било немарно у свом раду где су требали да направе програм провере помоћу којег би могли да издвоје људе који имају контраиндикације на вакцинацију.

Суд је приметио да се Министарство здравља фокусирао на мере за повећање стопе вакцинације на штету потребне пажње за нежељене последице вакцинације. Суд је такође приметио да Министарство није обезбедило довољно информација о нежељеним последицама вакцинације лекарима и јавности. Суд је закључио да оштећене жртве имају право да добију одштету од државе.

2004. године у Украјини, Уставни суд је тумачио да устав гарантује образовање на основу равноправности, и сматрају да свако дете има право на основно образовање без обзира на њихов статус са вакцинама. 2015. године Уставни суд у Турској је подржао право родитеља да дају сагласност и изјавио да је то неопходно у случају вакцинације деце, упркос уверењима Министарства здравља да је вакцинација у „најбољем интересу“ детета. Закључили су да телесни интегритет детета може да се наруши само у случају медицинске потребе и по закону а то није био случај са рутинском вакцинацијом.

2015. године пресуда чешког Уставног суда подржала је закон за јавно здравље који забрањује да деца похађају школу и обданиште ако нису вакцинисани против 9 болести осим у случају да дете има перманентне контраиндикације.

Пресуда је жестоко нападнута са тврдњом да је пресуда суда политички мотивисана а није заснована на ригорозним анализама Устава. Одбрана је открила да они који су донели одлуку су се оглушили на неуставност закона, и да ће одлука суда поткопати уместо да помогне напретку вакцинацијских мандата.

Извор: Webtribune.rs

2

Црна Гора је потписница Међународне класификације Болести Ревизија 10, Књига 1, Члан 328 - Тачке 0 и 1 у којој пише да се:

Вакцинација може одбити не само ради здравствених разлога већ и зарад личног и верског убеђења.

Ова књига је објављена од стране СЗО, а Црна Гора је члан СЗО и прихватила је обавезе које произилазе из тог чланства.

У ОВОЈ КЊИЗИ О КЛАСИФИКАЦИЈИ БОЛЕСТИ ТАКОЂЕ ПИШЕ Међународна Класификација Болести – Женева Швајцарска .Вакцинација се може одбити не само ради здравствених разлога, већ и зарад личног или верског убеђења.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Vijeće Europe (imajte na umu da ovo nije EU) odlučilo je 27. siječnja 2021. u rezoluciji 2361 (2021), između ostalog, da nitko ne smije biti cijepljen protiv svoje volje, na silu. Rezolucijom je najvažnija organizacija za zaštitu ljudskih prava u Europi sada uspostavila međunarodno-pravne smjernice za 47 država članica, uključujući EU. Npr. diskriminacija na poslu ili zabrana putovanja za necijepljene osobe moraju biti isključene. Možete se pozvati na njega u bilo kojem pravnom postupku, protiv bilo kojeg poslodavca, bilo koje institucije, bilo koje putničke agencije itd.

Molim vas da podijelite ovo kako biste upozorili što više ljudi. Hvala svima!

<https://bit.ly/2NTVKW>

РЕЗОЛУЦИЈА 2361 Савета Европе - вакцинација мора искључиво бити добровољна а не обавезна

Савет Европе је 27. јануара 2021. године усвојио Резолуцију 2361 – Ковид 19 вакцине: етичка законска и практична разматрања.

Овај докуменат посебно добија на значају имајући у виду да је пандемија ковид 19 покренула многа практична питања за која Европска унија није имала званичан став. Овоме је нарочито допринела чињеница да су земље чланице ЕУ доносиле одлуке везане за пандемију искључиво из визуре сопствених националних интереса. Тиме су сиромашне земље које поседују капацитете и ресурсе без обзира на припадност овој међународној организацији препуштене саме себи. Овај проблем се манифестовао током читавог трајања пандемије при чему је већина земаља тешко долазила до медицинске опреме и лекова. Проналазак вакцине је изнова покренуо ово питање. Резолуција 2361 по први пут јасно дефинише став Европске уније о томе да је за превазилажење пандемије неопходна сарадња између свих држава чланица која на крају мора да резултира равномерном, правовременом и праведном расподелом вакцина. У време када је вакцина уместо да доведе до решења проблема постала геополитичко оруђе сваки вид нормативног регулисања овог поља је више него потребан.

Резолуција 2361 се састоји из осам тачака. Прва тачка Резолуције указује на то да је пандемија поред тога што је однела огроман број људских живота истовремено оголила постојеће поделе и неједнакости. Неопходне здравствене мере су уништиле глобалну економију што је допринело порасту незапослености и сиромаштву. Као једино решење да се овај проблем превазиђе у другој тачки се истиче масовна вакцинација. Међутим, већ у трећој тачки се може видети највећи проблем у спровођењу масовне вакцинације, а то је чињеница да у овом тренутку потражња у огромној мери надмашује понуду. То доводи до сурове борбе за вакцинама у којој богате земље свакако имају предност. Управо због тога четврта и пета тачка указују да вирус не познаје границе и да је због тога потребна међународна сарадња која ће омогућити глобалну једнакост у приступу вакцинама. Колико је сурова борба за вакцине говори и то што фармацеутске компаније које су их произвеле не испоручују унапред договорене количине вакцина из чисто финансијских разлога и њихове продаје онима који имају пара.

Поред регулисања на међународном нивоу тачка шест ове Резолуције истиче значај даље унутрашње расподеле вакцина унутар држава чланица. Инсистира се на етичком и праведном начину расподеле вакцина при чему ће у првој фази вакцину добити они којима је најпотребнија.

Тачка седам ове Резолуције је најважнија јер се у њој детаљно дефинишу основни принципи који морају бити испоштовани како би се Европска унија изборила са пандемијом, а то су: неопходност једнаког приступа здравственој заштити; развој стратегије за правичну дистрибуцију вакцина која треба да омогући добру информисаност грађана о вакцинама и сузбије било какав вид дискриминације по питању тога да ли је неко вакцинисан или не; вакцинација мора искључиво бити добровољна али не обавезна; предузимање свих могућих мера за развој вакцине која би била намењена деци. У Резолуцији се закључује да су научници урадили изузетан посао у рекордном року и да је сада на владама да делају. Један од највећих доприноса ове Резолуције је инсистирање на томе да вакцине морају бити јавно добро које на глобалном нивоу мора бити доступно свуда и свима.

<https://csp.rs/.../%D0%B5%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D1%81.../>

4

UNIVERZALNA DEKLARACIJA
O LJUDSKIM PRAVIMA

Dokumenta od strane Generalne skupštine Ujedinjenih Nacija 1948. Univerzalna Deklaracija o ljudskim i osnovnim pravima koje svi ljudi na svetu imaju pravo

Svi smo rađeni slobodni i jednaki
Svakoje su svo prava data bez obzira na rasu, religiju, pol, jezik ili nacionalnost
Svako ima pravo na život, sloboda i sigurnost

Miko nema pravo da te drži u ropstvu
Niko nema pravo da te te muči
Ti imaš pravo da ovađa budeš tretiran kao osoba pred zakonom
Svi smo jednaki pred zakonom i imamo pravo na istu zakonsku zaštitu
Ti imaš pravo da tražiš pravnu pomoć ako su ti ograničena prava
Niko nema pravo da te nepravredno uhapsi ili da te natjera da napusti svoju zemlju
Imaš pravo na pošteno, javno suđenje
Svi se devini dok se ne dokaze krivica
Imaš pravo na privatnost, niko ne smije da te muješa u tvoju reputaciju, porodicu, dom ili komunikaciju
Imaš pravo da putuješ

Imaš pravo da tražiš azil u drugoj državi ako si proganjan u svojoj
Svako ima pravo na nacionalnost
Svi suglasni odrasli ljudi imaju pravo da se vjenčaju i zarađuju porodicu
Svako ima pravo na svoju imovinu
Svako ima pravo na religioznu pripadnost
Imaš pravo da slobodno razmišljaš i izkažeš svoje mišljenje
Svi imaju pravo da se okupljaju na mirnodoljnim skupovima
Imaš pravo da učestvuješ u upravljanju državom, ili direktno ili pomagajući da se izabere predstavnici na slobodnim i pravim izborima
Imaš pravo na socijalnu zaštitu i pravo na ekonomsku, socijalnu i kulturnu pomoć od svoje države

Svaki odrasli čovjek ima pravo na posao, pošteno plaće, i članstvo u sindikatu
Imaš pravo na slobodno vjerske i odmore od posla
Svako ima pravo na adekvatan standard života za sebe i svoju porodicu
Svako ima pravo na obrazovanje
Svako ima pravo da slobodno učestvuje u kulturnim i naučnim dostignućima u svojoj zajednici, i volja intelektualna imovina kao umjetnosti ili naučnika treba da bude zaštićena
Svi imamo pravo na društveni poredak, u kom možemo uživati svi ova prava
Svakoje prava i slobode treba da su zaštićeni, ali dok ne ometaju prava i slobode drugih
Nijedna država, grupa, ili osoba ne može koristiti ovu Deklaraciju da ograniči prava i slobode drugih

Ovo je ugrađena verzija Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima.